Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 114 (1864) ♦ Четвер, 18 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

Шахтарі читають постанову Кабінету міністрів України про виплату боргів у заробітній платі.

Шахтарі пішли. Проблеми залишилися?

Павлоградські шахтарі припинили акції протесту в Києві.

Як повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» один з лідерів страйкового комітету державної холдингової компанії «Павлоградвугілля» (Дніпропетровська область) Олег Циммер, підписано протокол переговорів між урядом і страйккомом шахтарів Західного Донбасу, відповідно до якого уряд виділяє гірникам 17 млн. грн. для виплати поточної зарплати, а також 30 млн. грн. у вигляді кредиту для цієї мети. Протокол підписали голова страйкового комітету «Павлоградвугілля» Олександр Корольов та міністр вугільної промисловості Сергій Тулуб.

(Закінчення на 2-й стор.).

Парламентська хроніка

Герой червневої ночі не став героєм червневого дня

Ранкове та денне засідання 17 червня

Майже два роки минуло з історичної події, коли названий пресою «героєм конституційної ночі» Михайло Сирота мужньо боровся за прийняття Основного Закону.

(Закінчення на 2-й стор.).

НОВІ ЛЮДИ на старому місці

Іван Опанасович Шкурат, директор сумського птахорадгоспу «Мирний», розказує: «Трапляється, схоплюся серед ночі й думаю: кому продати яйця? Їх же щодоби прибуває 130 тисяч штук! А люди ж бідні, купують яйця не десятками, як колись, а по три—п'ять штук на ранкову яєшню. Ну, сідаю я о третій годині ночі в машину — і на Харків! Приїжджаю туди раненько й бачу, що на базарі просто з машин торгують яйцями по гривні десять. А мені по телефону казали, що по 80 копійок! Ну, думаю, хлопці, як же вас дістати? Записую номери тих вантажівок, телефоную перекупникам і питаю: машини з такими номерами — ваші? Наші, кажуть, а що? А те, кажу, що вони торгують за такими-то цінами! А ви мені вже тиждень голову морочите! Коротше, беруть вони нашу продукцію за вигідну нам ціну. А міг би продешевити! Я, знаєте, аж хворим почуваюся, якщо десь продешевлю. У мене за два роки не пропало жодного яйця. Мій попередник у травні—червні міг зарити мільйонів шість яєць в яму, бо дівати нікуди, а я не закопав жодного...»

(Закінчення на 5-й стор.).

Іван ШКУРАТ

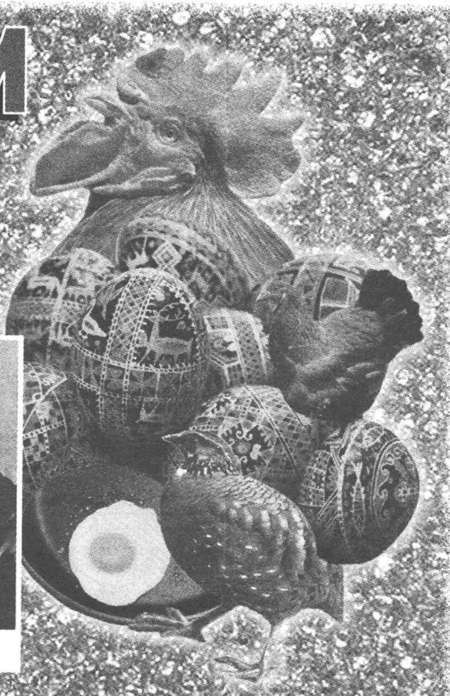

Колаж Євгена ПІЛЮГІНА.

Африка стала на крок ближчою

Вчора розпочався триденний офіційний візит Президента Гвінейської Республіки Лансана Конте до нашої країни. Він — перший глава держави Африканського континенту, котрий відвідує незалежну Україну. До складу делегації входять провідні міністри Гвінейської Республіки. Мета візиту — зміцнення та активізація політичних, економічних, науково-технічних та гуманітарних зв'язків між нашими країнами. Під час зустрічі також розроблятиметься план розвитку міжпарламентських зв'язків наших держав. За результатами візиту плановано підписати Декларацію про взаємовідносини та співробітництво між Україною і Гвінейською Республікою та Угоду про безвізовий режим для власників дипломатичних та службових паспортів. Ці відвідини — важливий етап зміцнення позитивного політичного іміджу України в Західноафриканському регіоні.

Плюси та мінуси спеки

Як повідомили у МінАПК, спека негативно позначиться на врожаї фуражних зернових. Найбільші втрати ячменю та вівса прогнозують у Полтавській, Сумській, Харківській, Донецькій, Луганській областях, де у травні — червні температура на поверхні грунту перевищувала 50 градусів. А ось сходам соняшнику та цукрового буряку гарячі дні на користь. Міністерські чиновники планують узяти непоганий врожай цих культур — 2,3 млн. тонн і 23 млн. тонн відповідно.

З капремонтом доведеться зачекати

Кабінет міністрів України відмінив свою постанову про виділення 7,099 млн. дол. і 23,84 тис. грн. для проведення капітального ремонту літака ТУ-134А-3, призначеного для перевезення найвищих посадових осіб, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі уряду.

Як раніше планувалося, капітальний ремонт цього літака буде здійснено за рахунок надходження в держбюджет України податку на прибуток підприємств, отриманого від застосування знижувального коефіцієнта до норм амортизації, і грошових коштів із Державного інноваційного фонду.

Замовлений злочин, можливо, розкриють

Затримано підозрюваного в нападі на головного державного податкового інспектора міської Павлоградської податкової інспекції Дніпропетровської області Олександра Манушина.

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

○ Для усунення свища на трубопроводі зупинено третій енергоблок Чорнобильської АЕС.

○ В Україні станом на 1 червня 1998 р. кількість безробітних за рік зросла в 1,5 раза.

○ У Харківській області внаслідок вибуху міни часів ВВВ загинув хлопчик 10 років.

○ Внаслідок зливових дощів 32 населені пункти опинилися без електропостачання.

У номер

Шахтарі пішли. Проблеми залишилися?

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» перший віце-прем'єр Анатолій Голубченко, уряд уже перерахував обіцяні 17 млн. грн. Протокол також передбачає виконання постанови парламенту про спрямування 600 млн. грн. на підтримку галузі.

Міністр вугільної промисловості підкреслив, що знайдено джерело виплати поточної зарплати всім шахтарям до кінця 1998 року.

P. S.

За останнім повідомленням «Інтерфаксу-Україна», павлоградські шахтарі відклали свій від'їзд до 16.00 (середа), оскільки їм стало відомо, що кошти, виділені на погашення заборгованості у зарплаті, не надійшли на їхні особові рахунки.

Замовлений злочин, можливо, розкриють

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо зміст інформації про цей напад. Використовуючи молотки, злочинці проламали податківцеві череп, завдали тяжких травм обличчю, потрощили кисті обох рук. Незадовго до вчиненого нападу О. Манушин перевіряв ряд комерційних фірм і виявив ухилення від сплати податків на мільйон гривень.

За повідомленням прес-служби Державної податкової адміністрації організатором цього нападу був представник однієї з комерційних фірм, які перевіряв потерпілий. Встановлено, що підозрюваний найняв двох виконавців, заплативши їм три тисячі американських доларів за своєрідне «попередження» і залякування працівника податкової служби. Слідство триває, і безумовно, суд поставить останню крапку у цій справі, визначивши ступінь вини затриманого, повідомляє ДІНАУ.

Офіційно

Президент України Леонід Кучма вручив Надзвичайному і Повноважному Послу Киргизстану Улумбеку Чиналієву орден «За заслуги» II ступеню за особливий внесок у розвиток україно-киргизьких відносин». Президент щиро подякував послу за його плідну дипломатичну роботу протягом семи років в Україні.

Цього самого дня Надзвичайний і Повноважний Посол Російської Федерації в Україні Юрій Дубінін вручив у Києві трьом українським громадянам орден Дружби. Серед нагороджених — керівник управління документального забезпечення та інформатизації адміністрації Президента України Сергій Дріжчаний, генеральний директор Української спеціалізованої науково-реставраційної виробничої корпорації «Укрреставрація» Микола Орленко та голова правління акціонерного товариства «Дружковський машинобудівний завод» Донецької області Євген Константинов. Перші двоє нагороджені указом президента Росії Бориса Єльцина «за істотний внесок» в організацію проектних робіт з реконструкції монумента військового поховання в селі Новоселиця Новгородської області (Росія). А Микола Орленко — за розвиток вугільної промисловості Росії і зміцнення дружніх відносин між українським і російським народами.

Парламентська хроніка

Михайло Сирота залишився один

Вечірнє засідання 16 червня

На засіданні Верховної Ради, яке проходило під головуванням Павла Лазаренка, продовжувалося висування претендентів на посаду голови парламенту.

Творчий внесок до пропозиції багатьох народних депутатів про «пакетне» обрання голови ВР та двох його заступників зробив видатний український співак Дмитро Гнатюк. Народний обранець висунув одразу до списку для таємного голосування п'ять кандидатів.

У результаті цей список, під яким депутати підвели риску, мав такий вигляд: Геннадій Удовенко, Євген Марчук, Ігор Юхновський, Борис Олійник, Павло Лазаренко, Костянтин Ситник, Михайло Сирота, Сергій Кириченко.

Перш ніж іти далі за процедурою, згідно з якою мала наступити перерва для заповнення претендентами декларацій та інших обов'язкових паперів, головуючий Павло Лазаренко зробив мудрий хід, запросивши самих претендентів висловитися з приводу їхнього висунення.

Отже, перший п'ятихвилинним регламентом скористався Геннадій Удовенко, який дуже пошкодував, що, повернувшись з Нью-Йорка, де він головував на Генеральній Асамблеї ООН, застав у парламенті ту саму картину, що й два тижні тому. Висновок досвідченого дипломата був стовідсотково дипломатичним: він зняв свою кандидатуру до кращих часів.

Народний депутат виявився напрочуд легким на руку. Слідом за Геннадієм Удовенком свої кандидатури зняли академік Ігор Юхновський, мрією якого було, є і залишається створення економічної Ради, Євген Марчук, який сказав, що імпровізація годиться в музиці чи поезії (мабуть, є досвід), але не в політиці, Павло Лазаренко, який вважає, що йому ближча господарська діяльність.

Поет-академік Борис Олійник, засвідчуючи свою любов до українського народу, запевнив, що його відмова від участі в боротьбі за крісло голови стане ще одним доказом цієї любові, а народний депутат академік Костянтин Ситник, знаючи, що Бог любить трійцю, солідаризувався з двома попередніми академіками і також зняв свою кандидатуру. Взяв самовідвід і Сергій Кириченко.

Михайло Сирота, висунення якого, очевидно, було для нього самого несподіваним, попросив дозволу подумати, порадитися зі своїми позафракційними колегами та керівниками парламентських фракцій щодо серйозності своєї участі у виборах голови ВР.

Отож Михайло Сирота залишився один у списку для обговорення його кандидатури на посаду Голови Верховної Ради, яке перенесено на ранкове засідання наступного дня.

Анатолій КАРАСЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Герой червневої ночі не став героєм червневого дня

(Початок на 1-й стор.).

І от через два роки, у тому самому залі, він знову складав нелегкий екзамен як кандидат на посаду Голови Верховної Ради. Претендент не скористався відведеними 15 хвилинами: говорив менше, але намагався в короткому виступі переконати колег, що всім їм під цим склепінням треба насамперед припинити пошук ворогів, адже час показав, що протистояння закінчилося нічим.

Відповідаючи за запитання депутатів, часом з «тонкими» натяками, кандидат відзначив, що він більше розраховує не на підтримку лівих, або правих, або центристів —він покладається на здоровий глузд, розуміння всіх депутатів, що «кризу жанру», яка паралізувала роботу парламенту, нарешті треба зупинити.

Представники майже всіх фракцій, у тому числі й чотирьох «страйкуючих», висловилися за підтримку кандидатури Михайла Сироти. На їхню думку, це саме та компромісна постать, необхідність якої доводять і ліві, і праві. Позафракційний Ігор Осташ висловився ще відвертіше: «Під загрозою парламентаризм в Україні. Давайте врятуємо авторитет Верховної Ради і оберемо Михайла Сироту».

Однак, схоже, слова знову розходяться з ділом. Проти «компромісної» постаті виступили представники трьох фракцій — соціалістів і селян, комуністів і прогресивних соціалістів. На їхню думку, Сирота у кріслі Голови Верховної Ради прислухатиметься до сигналів з Банкової, а не до думок народних депутатів. «Дихати одним подихом з Президентом» ліві відмовляються, тому й голосуватимуть проти Михайла Сироти.

У заключному слові Михайло Дмитрович нагадав, що Президент Кучма прийшов до влади саме завдяки підтримці тих, хто «дихальну гімнастику» тоді розумів інакше. А якщо йому довірять цю високу посаду, він нічиїх вказівок виконувати не буде, захищатиме лише інтереси України, — запевнив претендент. Так, як це було пам'ятної конституційної ночі, коли всупереч президентському указу Сирота на трибуні воював за нинішній варіант Конституції.

Результати голосування підтвердили прогнози скептиків: герою конституційної ночі не судилося стати героєм червневого дня: високої довіри йому не виявили. І не тільки ті, хто не приховував, що голосуватиме проти, — багато членів фракцій, що гарантували підтримку безпартійному Сироті (днями він розлучився з НДП: В. Мішура зачитав депутатам «свідоцтво про розлучення» — довідку голови народних демократів Анатолія Матвієнка про вихід Михайла Сироти з їхньої партії), бюлетенями заперечили свої обіцянки.

Згідно з протоколом тимчасової лічильної комісії, із 439 депутатів бюлетені одержало 368. 273 депутати взяли участь у голосуванні. 11 бюлетенів визнано недійсними. «За» проголосувало 118 чоловік, не підтримали кандидата — 144. Отже, Голову Верховної Ради не обрано.

Компромісна особа не пройшла. І, згідно з порядком денним, депутати приступили до пошуків нової компромісної. Народний депутат Іван Білас стверджував з цього приводу: «Комусь дуже вигідно, щоб ми не обрали Голову Верховної Ради». Найцікавіше, що всі знають цього «комуся», але всі працюють, свідомо чи несвідомо, на його ім'я.

Наприкінці денного засідання депутати формували новий список претендентів: І. Осташ, В. Журавський, П. Симоненко, О. Бандурка, О. Ржавський. Були й цікаві пропозиції: обирати жеребкуванням; той, хто не претендує на посаду, хай напише заяву, решта хай розділять «спікерство» між собою і працюють головою по черзі. Ігор Осташ і Олександр Бандурка взяли самовідвід. Під час обідньої перерви депутати у фракціях спробують домовитися з приводу решти кандидатур.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Менше політики, більше економіки

Самоврядування: проблеми зростання

СХОЖЕ, саме цю мету ставлять перед собою 12 депутатів Львівської обласної ради, котрі задекларували створення депутатської групи «Дрогобиччина». Загалом розклад сил у облраді досить розмаїтий: із 81 депутата 14 рухівців, 13 членів Аграрної партії, четверо кунівців і стільки ж народних демократів, один республіканець, решта безпартійні. Найбільше представництво отримали керівники підприємств — їх 25, медики — 21 та працівники сільського господарства — 12. Поза тим на всю раду лише один юрист і один військовий.

До речі, того єдиного юриста в облраді, колишнього начальника дрогобицької міліції полковника Михайла Ваврина, зняли з посади майже відразу після виборів, напередодні його п'ятдесятиліття.

За словами М. Ваврина, депутатську групу створили для того, щоб відстоювати в облраді регіональні інтереси, розвивати курортну базу, індустрію туризму в дрогобицькому краї, втілити не на словах нормативні акти Президента зі створення Трускавецького курортополісу, перетворення Східниці на курорт для оздоровлення чорнобильських дітей. На думку депутатів — членів групи «Дрогобиччина», таким чином буде легше вирішувати, на перший погляд, локальні, але пекучі для мешканців краю проблеми очищення стоків, утилізації сміття, створення єдиної системи водопостачання тощо. Грунт для самостійної економічної політики в регіоні є. Тут розташовані досить потужні підприємства, єдині в своєму роді в Україні, як, скажімо, долотний завод, автокрановий, газової апаратури, деревообробні й нафтопереробні підприємства. Дрогобич — друге місто за населенням після Львова. Дрогобич, Трускавець, Борислав разом із обласним центром дають найбільші показники у формуванні обласного бюджету.

Координатор депутатської групи «Дрогобиччина», головний архітектор Трускавця Олександр Грищенко вважає, що депутати об'єдналися не на політичних, а на суто регіональних економічних інтересах. Є в ній члени і Руху, і УРП, і «Реформ та порядку», і безпартійні. Представники групи ввійшли в усі комісії облради. Богдан Бугай, генеральний директор бориславського ВАТ «Галлак», очолив планово-бюджетну комісію. До речі, нині ця комісія розробляє систему запровадження в області вексельного обігу, в основі якої — розрахунки за енергоносії цінними паперами. Отож у групи на сьогодні ніби непогані карти.

Депутати передусім сподіваються на те, що виконуватиметься закон про місцеве самоврядування, за яким місцеві бюджети формують не згори, а знизу. Адже досі все було навпаки. «Ми прагнемо привести у відповідність із цим законом відрахування в обласний і державний бюджети, — каже М. Ваврин. — Щоб голови рад та адміністрацій мали стимул до кращої праці. Якщо є перевиконання, повинно більше залишатися місту, а не все повністю йти до загальної казни». «При видатковій частині бюджету в 19 млн. гривень Трускавець дав до бюджету на 16 млн. гривень більше,—додає О. Грищенко. — Однак у місті залишається в середньому 26% усіх доходів, решта йде на Львів і Київ. І це в курорті загальнодержавного значення. За останнім президентським указом навіть не можемо використати ці кошти на ремонт, реставрацію міста —все йде на виплату зарплати. Нас підтримують голови місцевих рад і адміністрацій, щоб разом виробляти пропозиції з формування бюджету і закладати не те, що нам спустять згори, а потрібне тут. А мета одна — реанімувати економіку, робочі місця».

Поки що відбулося всього два засідання Львівської облради. На думку О. Грищенка, депутата другого скликання, члена НРУ, фаховий рівень депутатів у цілому вищий. Стало менше політично-партійних дебатів, і тому деякі питання проходять скоріше. «Однак новий склад ради і підхід до роботи вселяє мало оптимізму, — каже він. — На жаль, особисті, кланові інтереси переважають над тими гострими проблемами, які сьогодні постали в області. Нам зараз треба боротися за промисловість, а не за те, якого кольору той чи інший депутат. Може, це виявиться пізніше, адже це була перша, організаційна, сесія».

До затвердження регламенту в облраді офіційно не визнано жодну депутатську групу чи фракцію. І хоча «Дрогобиччина», за словами її членів, не збирається переходити в опозицію до влади, певна позиція щодо неї з боку керівництва ради вже простежується. Насамперед у тім, щоб узагалі не допустити її існування. У проекті регламенту намагаються не дозволити попередню квоту (для створення депутатської фракції чи групи треба 8 чоловік) і підняти планку до 20 чоловік. Регіональники ж уперто наполягають на своєму.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ—Львів—Дрогобич.

Безвихідних ситуацій не буває

ПАРЛАМЕНТСЬКА *криза набула затяжного характеру і загрожує стати перманентною ознакою сутності законодавчої гілки влади. На жаль. А може, це комусь і вигідно. За коментарями ми звернулися до лідерів парламентських фракцій. Сьогодні пропонуємо увазі читачів кілька інтерв'ю.*

Олександр ТКАЧЕНКО: «Батогом обуха не переб'єш»

— Якщо говорити про ефективність роботи узгоджувальної ради і, власне, парламенту загалом, то перша перебуває у більш глухому куті, ніж сам депутатський загал. Річ у тім, що, на мою думку, депутати не до кінця поінформовані головами фракцій і не розуміють їхньої гри, не усвідомлюють, чого саме насправді добиваються від них голови фракцій. І, за великим рахунком, порозуміння важко знайти не серед депутатського корпусу, а саме серед керівників фракцій, бо жоден з них не бажає поступатися. А треба радитися з тими, хто, врешті, все вирішує, — з самими депутатами, бо їхні голоси мають вирішальне значення, а не голоси 9 чи 10 керівників фракцій. На мою думку, допущено дуже серйозну помилку, котра полягає в тому, що досі в законодавчому органі не проведено робочу нараду за участю всіх депутатів. Усі мають висловитися, попри належність до тієї чи іншої фракції, незважаючи на авторитети їхніх лідерів. Бо головне те, що думають, скажімо, рядові комуністи чи рядові рухівці, чи рядові соціалісти й інші.

— Олександре Миколайовичу, а ви впевнені, що це можливо, що вони скажуть так, як думають, а не так, як вимагає формальний лідер?

— Упевнений, вони мають свою особисту думку і мають право говорити, бо всі депутати рівні. Це по-перше, а по-друге — мабуть, уже всім набридла ця безпредметна гра, дискусія, яку ведуть щодня керівники, і у жодний спосіб не можуть домовитися. Переконаний, що відкриті депутатські збори дадуть більше користі, ніж закриті міжфракційні так звані консультації.

Адже за цей час, що ми нібито працюємо, країна, на благо якої ми всі клялися діяти, потерпає. Виробництво — це повна руїна, у сільському господарстві зірвано кормозаготівлю, через тиждень-другий почнуться жнива, а селяни у розпачі, бо нема чим їх вести. Шахтарі у Києві вибивають з уряду гроші. Вчителі також скоро відмовляться екзамени приймати... А ми чим займаємося? Цьому треба покласти край. Якнайшвидше.

— Та ніби ніхто й не проти. Але як дійти згоди?

— Моя особиста позиція така: кожна фракція має висунути на посаду Голови парламенту свою кандидатуру. І позафракційні — також. Бо це дурниця — позбавити їх можливості утворити групу. Отже, буде дев'ять кандидатур на посаду Голови парламенту. По стільки ж треба висунути і на посади заступників. Після проведення рейтингового голосування по кандидатурах на посаду Голови залишити у списку для голосування трьох, котрі наберуть найбільше голосів. Внести ці кандидатури до бюлетеня і йти до урн. Із тих двох, хто набере більше голосів, знову таємним голосуванням бюлетенями обрати Голову парламенту. Це буде справедливо, така система не ущемлюватиме інтереси жодної політичної сили. Ніхто ні від кого не буде залежним. Тоді вже не говоритимуть про підкуп. Так само можна провести і вибори першого заступника, і заступника Голови Верховної Ради. Однак за їхні кандидатури слід, на мою думку, проголосувати не бюлетенями, а картками, не в поіменному, а в таємному режимі. І не висвічувати результати голосування по фракціях. Щоб уникнути тиску на депутатів, доцільно навіть стерти результати голосування одразу після їх фіксації за загальною кількістю. Всі ці вибори можна провести за один день. Потім треба швидко приступити до розподілу комітетів, визначившись з їх кількістю — 24 чи 29. І відповідно до кількості членів фракцій розподілити й кількість комітетів. Скажімо, 20 депутатів — один комітет. Провести жеребкування: кому, якій фракції який комітет дістанеться. А вже фракції обирають голів комітетів.

І, нарешті, залишиться ще одне складне питання — внесення змін до Регламенту. А далі треба швидко надолужити втрачений час, щоб разом з Кабінетом міністрів розглянути найневідкладніші питання. Для цього треба попрацювати без перерви до середини липня. Тоді ми виправдаємо довір'я виборців, котре вже підірвано через неефективність нашої праці на початку роботи сесії нового скликання. Ось такий я бачу вихід.

— Ніби все просто. Та чи вдасться це зробити?

— Свою пропозицію я висловлював на засіданні фракції. І вважаю, що вона геніальна, бо проста і нікого не ущемлює. А всі оці маніпуляції на кшталт «стій там, іди сюди», коли керівники фракцій ніби вдають, що вони хочуть радитися, а насправді не мають наміру впускати віжки, ні до чого путнього не приведуть Верховну Раду. Не треба тримати за дурників рядових депутатів. А слід пам'ятати, що батогом обуха не переб'єш...

— А може, краще вдатися до розпуску фракцій, щоб позбутися впливу партійних бонз на рядових депутатів?

— Ні, це не вихід із ситуації, бо обиралися за партійними списками, йшли, скажімо, як Селянська партія і Соціалістична — блоком. І при тому не відомо, хто на кого більше спрацював: чи селяни на соціалістів, чи соціалісти на селян.

— Олександре Миколайовичу, а чи мають ліві сили єдиного нині кандидата на посаду Голови парламенту?

— Думаю, ліві сили мають поки що трьох кандидатів на цю посаду.

— Кого саме?

— Симоненка, Мороза і Ткаченка. Коли висунули Петра Симоненка, ми все робили для його перемоги, коли висунули Олександра Мороза, ми також все робили, щоб він пройшов. «Заїло» на Ткаченкові. Чому — не мені судити. Я би не хотів бути, як мовиться, яблуком розбрату. Про це вже заявляв. Якщо моя кандидатура не влаштує, я зніму її з балотування. Та це приведе в нікуди.

— Попереду президентські вибори. Багато хто з таким прицілом веде мову про посаду Голови парламенту...

— Так. Вибори Президента — це не вибори народного депутата. На президентську посаду треба рік працювати. Тому й кажуть, що Головою парламенту має стати людина, котра не йтиме на вибори Президента. Бо інакше такому Голові доведеться здати Верховну Раду на своїх заступників. Чи знову обиратимуть нового Голову парламенту? Тож є над чим подумати...

— Дякую за відверту розмову.

**Інтерв'ю провела
Світлана ПИСАРЕНКО.**

Віталій КОНОНОВ: «На війні як на війні. Помилився — програв»

— Треба враховувати інтереси суспільства і обирати на посаду голови парламенту нейтральну особу. Я маю на увазі нейтральну ідеологію, поміркований і до комуністів, і до рухівців, і до інших політичних сил. Таку, що не є екстремістською. Треба шукати таку кандидатуру. Працювати доти, доки не оберемо. Я, до речі, голосував за таку пропозицію. Бо для України це потрібно. Інакше ми скоро увійдемо, мабуть, до Книги рекордів Гіннесса за тривалістю виборів голови парламенту. Не можна так довго випробовувати терпіння народу.

— За вашою логікою, такою нейтральною до політичних сил є Партія зелених. Чому ви не висуваєте свого кандидата?

— Бо ми розуміємо, що нас лише 24 особи у ВР і нас не підтримає депутатський загал. Бо жодна із сторін не хоче враховувати реалії.

— Я зрозуміла, що ви підтримуєте НДП ?

— Це ви так зрозуміли. Ми не підтримуємо НДП. Ми підтримуємо осіб. Скажіть мені, будь ласка, той самий Іван Плющ — це НДП?

— Так.

— Це сьогодні він — НДП. А вчора хто він був?

— Цікаво, а хто?

— Самі знаєте... НДП — це партія влади. І говорити, що ми їх підтримуємо, безпідставно.

— Фракція Партії зелених недавно утворила альянс з об'єднаними соціал-демократами. На якому грунті?

— Можна говорити про альянс, але скоріше це — інструмент для захисту інтересів наших партій у парламенті. У них 28 осіб у фракції, у нас — 25. Разом — це вже сила. Ми створили координаційну раду з висунення кандидатів і стосовно інших кандидатів. Бо наші позиції десь близькі в цьому. Тому наша рада — своєрідний захист від впливу сильніших фракцій.

— Отже, якщо висуватимуть кандидатуру від СДПУ(о), то, можна вважати, ви її підтримаєте?

— Не тільки. Можна підтримати кандидатуру і від НДП, і від Руху, але узгоджену.

— А за якими принципами, за якими критеріями ви підтримаєте чи не підтримаєте кандидатуру?

— Принцип — захист парламентаризму.

— Але всі кажуть про захист. Хто ж проти виступить! Так само і про інтереси народу. А що, як вийде навпаки?

— Якщо вас дурять, то ви повинні відчувати, що вас дурять...

— Отже, вся фракція має інтуїтивно відчувати. А коли інтуїція підведе?

— На війні як на війні. Помилився — програв.

— А як же з ідеєю пакета, котру ви підтримуєте?

— Так, у пакеті має бути голова, заступники і голови комітетів.

— І що «коштує» посада голови?

— Сім з восьми фракцій, комуністи не голосували, висловилися за те, щоб за посаду голови парламенту віддавати дві посади голів комітетів, а за посаду заступників — по одному місцю голів комітетів. Павло Лазаренко пропонував пропорцію 3:2:1, Володимир Марченко — 5:3:2, Олександр Мороз — 1:1:1.

— Які, на вашу думку, шанси в тих, хто вже балотувався на посаду Голови Верховної Ради?

— Повторне висування їх — це затягування часу. Пройти може тільки узгоджена між усіма фракціями кандидатура.

Скажімо, знову висунуть Петра Симоненка, ми проголосуємо проти. А ми висунемо Івана Плюща, комуністи будуть проти. У них шанси однакові.

— Кажуть, що реально можна розглядати кандидатуру Олександра Ткаченка...

— Думаю, найбільше шансів має не відома досі кандидатура, але узгоджена. І треба змінювати процедуру, бо вона досить громіздка, і депутатам набридло гаяти час. Дехто вже погоджується на будь-кого.

— Кажуть, що перекуповують депутатів у свої фракції...

— Такі чутки ходять, але до мене, скажімо, ніхто не звертався. Ми не є предметом торгу. Це цілком щиро. Утім, про такі чутки кажуть журналісти. Називають фантастичні суми — від 10 до 30 тисяч умовних одиниць. Але я не чув, щоб якийсь депутат сказав, що йому пропонували стільки...

— ... а він відмовився. Та, мабуть, уже скоро бізнесмени, котрі вклали кошти у вибори, дійдуть висновку, що треба, так би мовити, вмикати лічильник?

— Бізнесмени мають або стати політиками, або повернутися у бізнес. Бо багато хто відчув, що політикою, як і бізнесом, треба займатися професійно. Якщо вони хочуть цивілізовано лобіювати свої проекти, котрі йдуть і на користь державі, то вони мають звертатися до політиків. Ті зроблять це кваліфіковано і незалежно. Тоді будуть і вівці цілі, і вовки ситі.

— Нині в повітрі витає думка про те, що Президент втрутиться у розв'язання парламентської кризи.

— Як мені відомо, він не збирається робити якісь радикальні кроки. Його точка зору така: законом передбачено, що парламент може обирати голову як завгодно довго.

Але це дискредитує парламент. І це на руку Президентові. Бо дієздатний парламент — противага узурпації влади.

— А до якої міри вам відомо?

— Ми зустрічалися з Президентом. І він висловив свою точку зору. Він має звернутися до парламенту.

— Але поки що...

— Це тактика...

— Дякую.

**Інтерв'ю провела
Вікторія СВІТЛАНОВА.**

ВІДГОМІН ПЕНСІЙНИХ БУНТІВ ЧИ ВИБОРІВ?

Президент своїм указом достроково відправив на пенсію голову Полтавської облдержадміністрації Миколу Залудяка. В регіоні це не стало несподіванкою. Після нищівної поразки на виборах у народні депутати України в рідному Кременчуці звільнення прогнозували. Отже, причина — не в погіршенні стану здоров'я.

За плечима пана Залудяка десятиліття партійної і радянської роботи, він очолював постійну комісію Верховної Ради позаминулого скликання. Відставка, подібна до нинішньої, у його біографії вже була в 1990 році, коли комуністи Кременчука висловили своєму першому секретареві недовіру. Проте Микола Залудяк не тільки твердо витримав удар, а й повернувся на політичний олімп: у березні 1992 року перший президент України «благословив» його своїм представником в області. І нинішній глава держави залишив Миколу Залудяка головою облдержадміністрації. Дехто дивувався, адже за шість років Полтавщина нічого яскравого не досягла. Утім, як палкий прихильник футболу, голова витягнув пересічний місцевий клуб до вищої ліги, а як пісняр-аматор, чиї пісенні твори з ранку й до ночі крутили по місцевому радіо і телебаченню, увійшов у кожну оселю.

Тим часом спадщина залишилася. Мільйонні борги, фінансово виснажене господарство, соціальні потрясіння і відгомін пенсійних бунтів, які нещодавно прокотилися практично по всьому регіону, — перші ластівки масового невдоволення народу президентським курсом реформ. Ось і змінив Президент — ні, не курс, а лише голову облдержадміністрації...

Григорій ГРИНЬ.

Хроніка. Факти. Події

● *Гавана*

Нові можливості

Учора почалося друге засідання Міжнародної україно-кубинської комісії з торговельно- та науково-економічного співробітництва. На засіданні розглядають питання: виконання домовленостей про співробітництво у сферах машинобудування, залізничного транспорту, енергетики, охорони здоров'я, цукрової промисловості, про створення СП. Йтиметься також про залучення інвестицій у будівельну галузь, ремонт готелів, постачання та експлуатацію обладнання. На порядку денному — питання кредитування експорту українських товарів на Кубу.

● *Джакарта*

Демонстрації тривають

34 особи одержали поранення під час сутичок демонстрантів з військами в індонезійському місті Тегал на Центральній Яві на початку цього тижня. Про це оголосив командувач військового округу, до чиєї зони відповідальності входить провінція Центральна Ява. У місті, розташованому приблизно за 265 км на схід від Джакарти, спалено й розгромлено десятки магазинів, відділень банків, будинків урядових закладів. Не менш як 15 тис. демонстрантів палили також автомобілі і вступили в сутички з силами безпеки після того, як місцева влада відмовилася прийняти їхню петицію з вимогами відставки міського керівництва, звинувачуваного продемократично налаштованими активістами в корупції.

● *Делі*

Не зупиняючися на досягнутому

Продемонструвавши в травні свої «ядерні можливості», Індія нині розробляє п'five різних систем бойових ракет. Деякі з них призначено для доставки до цілей ядерних боєголовок, повідомив індійський журнал «Фронтлайн». На думку індійського керівництва, ракети разом з проведеними випробуваннями ядерних зарядів забезпечать республіці «надійне ядерне стримування».

● *Мадрид*

Порт для кораблів США

Іспанія має намір виділити додатковий порт, куди могли б заходити в разі необхідності військово-морські судна США за наявності попередньої домовленості. Про це заявив міністр оборони Едуардо Серра в парламенті. Водночас він уточнив, що йдеться про кораблі з двигунами, що працюють на ядерному паливі, але на борту яких не буде ядерної зброї. Глава оборонного відомства зазначив, що перед кожним заходом спеціальний підрозділ ВМС Іспанії обстежуватиме американські кораблі з тим, щоб переконатися у відсутності на них ядерного озброєння.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

М'яч — на полі косовських албанців

САМЕ ТАК, у доречному в ці дні футбольному дусі, охарактеризував косовську ситуацію міністр закордонних справ Росії Євген Примаков. Зробив він це після того, як зачитав спільну заяву президентів Росії та Югославії Бориса Єльцина і Слободана Мілошевича. Лідери держав засудили «будь-які форми тероризму, сепаратизму, збройних дій, що зачіпають цивільне населення», а також підтвердили «свою принципову позицію щодо необхідності збереження територіальної цілісності та поваги суверенітету СРЮ».

Та, здається, м'яч тепер — на полі, де разом грають і косовські албанці, і західні країни, що їм відчутно симпатизують. Хитромудрий Мілошевич зробив черговий «хід конем». У час, коли натовські літаки кружляли неподалік югославських кордонів, президент СРЮ поїхав на переговори не до власників тих літаків, а до російської столиці. Тобто Мілошевич дав обіцянки і пом'якшив свою позицію під тиском НАТО, а тепер це має вигляд дипломатичної заслуги Росії. Заходу, який однаково не милий і для Москви, і для Белграда, залишається констатувати прогрес та робити оціночні заяви.

У спільній заяві Єльцина й Мілошевича останній запевняє, що проти мирного населення краю у жодному разі не здійснюватимуться репресії. Також югославська сторона оголосила про свою готовність продовжити переговори з косовськими албанцями. Мілошевич пообіцяв, що не буде жодних обмежень для ознайомлення з ситуацією для іноземних дипредставників та міжнародних організацій, акредитованих в СРЮ. Заявлено про безперешкодне повернення до Косово біженців та надання гуманітарної державної допомоги у відбудові зруйнованих будинків. «Після припинення терористичної діяльності сили безпеки скорочуватимуть свою присутність поза межами постійної дислокації», —наголошено в заяві.

У західних столицях до московських домовленостей поставилися досить обережно. Держсекретар США Мадлен Олбрайт зазначила, що на переговорах досягнуто «деякого прогресу», але «не знято нашу головну стурбованість, оскільки Мілошевич відмовився вивести звідти підрозділи сил безпеки». «Ми в рамках НАТО робимо все можливе, щоб оцінити різноманітні сценарії розвитку подій, включаючи і застосування сили», — заявила вона.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Думали, фініш, а це лише новий поворот

СЛАБКІ сподівання на те, що цього року вдасться врегулювати палестино-ізраїльський конфлікт, тануть на очах. Поява так званої «мусульманської бомби» (ядерної зброї у Пакистана) поставила на Близькому Сході все з ніг на голову.

Донедавна в Ізраїлі не могли собі й уявити, що арабський світ диктуватиме їм якісь умови. Підтримувані сильними світу цього політики зі Святої Землі дозволяли собі порушувати домовленості і вести нескінченні торги з палестинцями.

Нині мусульманський світ не приховує своєї радості після ядерних випробувань в Пакистані, а також робить натяки на атомні бомби в Іраку та Ірані. Араби прагнуть використати факт появи нового озброєння у стратегічній боротьбі з Ізраїлем. Євреї занепокоєні.

За повідомленнями ІТАР-ТАКС, нині деякі депутати кнесета із запалом пропонують не робити більше натяків на свою атомну бомбу, а одного дня продемонструвати її всьому світові. Мовляв, нам є що протиставити. Чи справді Ізраїль — ядерна держава, сказати важко. Але очевидно, що країна намагалася розробляти атомну бомбу, навіть вела переговори з ядерниками Індії. І те, що нині Тель-Авів вкладатиме більше коштів у створення нової зброї.

Протистояння між арабами та євреями загрожує набути непередбачуваних масштабів і стати безконтрольним. У такій ситуації недавні перестрілки на вулицях палестинських та ізраїльських міст

Коментар

скоро здаватимуться дитячими іграми.

Гірше за все, що ці атомні «змагання» розпочалися саме тоді, коли намітився прогрес у врегулюванні конфлікту на Близькому Сході. Обидві сторони вже майже домовилися про розподіл спільних територій. Нині в арабів є спокуса ви-

магати на переговорах значно більше. Мусульманські лідери Ірану саме до цього й підбурюють палестинців. Навіть лунали голоси, що Тегеран підтримуватиме екстремістів з ХАМАС, а не Ясіра Арафата, якого радикальні ісламські кола вважають мало не зрадником.

Водночас прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньягу не має змоги поступитися арабам. Праві партії, які підтримали главу уряду на останніх виборах, і так критикують його за надмірну «м'якість» до вимог палестинців. Нещодавно прем'єр у пошуках виходу запропонував провести референдум в Ізраїлі щодо деяких питань мирного договору. Ідея непогана, однак результати навряд чи будуть. По-перше, ізраїльський народ розколотий майже навпіл. На останніх виборах Нетаньягу, котрий мав жорстку позицію щодо палестинців, випередив лише на частки відсотка колишнього прем'єра Шимона Переса, який робив значні поступки арабам. Хтозна, може, лише брак харизматичних якостей, а не політична позиція, завадив Пересу тоді перемогти. Хоч як би там було, але факт залишається фактом: курс країни після виборів майже завжди «повертає» на 180 градусів, а це означає, що спільної думки щодо майбутнього співіснування з палестинцями в ізраїльтян немає.

По-друге, результати референдуму ризикують бути просто проігнорованими, якщо жителі Святої Землі проголосують, наприклад, за передавання палестинцям менших територій, ніж було домовлено. Насправді на переговорах Нетаньягу не зможе повернути назад, навіть якщо за це проголосує його народ. Адже тоді Ізраїль втратить своїх союзників у світі — США, Британію, — які стільки років марно намагаються загасити пожежу на Близькому Сході. А Свята Земля не захоче залишитися без підтримки, наодинці з арабським світом, який зараз відчуває свою силу і грає мускулами.

Надія БЕДРИЧУК.

З прицілом на майбутнє

Побачимося!

НАСТУПНОГО тижня, а саме 22—23 червня, до Києва прибуде віце-президент США Альберт Гор. Він візьме участь у засіданні україно-американської міждержавної комісії (до речі, А. Гор є її співголовою).

Його приїзд, схоже, стане ще однією спробою Вашингтона порозумітися з українськими політиками і нарешті зрушити з місця роботу комісії «Кучма—Гор», вся пара якого досі йшла в свисток. Останні події на україно-американському «фронті» (проблеми інвесторів, невизначеність з фінансовою допомогою Києву) свідчать про зростаюче непорозуміння і розчарування двох

стратегічних партнерів. Україні не подобається надмірна опіка з боку дядька Сема, його бажання діяти нахрапом, не сприймаючи жодних застережень з боку слабшого. Водночас Сполучені Штати втрачають терпіння: коли ж нарешті Київ перейде від обіцянок до діла.

Спостерігачі побоюються, що під час візиту Альберта Гора Україні остаточно начеплять ярлик ненадійного партнера, і не ходити нам більше в американських фаворитах на терені СНД. Такого песимістичного сценарію, звісно, слід уникнути будь-що. Тим паче, згадайте: Альберт Гор — найреальніший кандидат від демократів на наступних президентських виборах у США і шанси відкинути префікс «віце-» в нього цілком реальні. Таким чином, візит американського гостя —це, швидше, питання навіть не нинішніх, а майбутніх двосторонніх відносин.

Надія ВЕРБИЧЕНКО.

Отакої !

Закон є закон

Суворий сімейний кодекс Ірану часом призводить до комічних випадків. Ось одна з історій, що наробила галасу в мусульманській країні.

Під час стажування в Німеччині 30-річна іранка познайомилася зі своїм земляком і незабаром вийшла за нього заміж. Все було добре, поки подружжя не повернулося на батьківщину. Проти їхнього сімейного щастя раптом став тесть. Він звернувся до суду і домігся їхнього розлучення, аргументуючи це тим, що донька не попросила батьківського благословіння. Шлюб було розірвано.

Але незабаром закохані вирішили зв'язати себе путами Гіменея вдруге, повідомляє ІТАР-ТАКС. Батько нареченої подався до суду знову, але суворий іранський закон тепер вже — не на його стороні. Виявляється, в цій азіатській країні обов'язково потрібна батьківська згода лише дівчині, яка вперше виходить заміж. А ось розлучені чи вдови мають право самі обирати свою долю.

Нові люди на старому місці

(Початок на 1-й стор.).

Про Івана Шкурата ми писали, коли він очолив «Мирний» (див. «ГУ» від 30. XI.1996 р. — «Поки в державі ще несуться кури»). Він тут не чужий, був колись головним технологом, але пішов, «не бажаючи прогинатися перед нерозумними людьми». Потім повернувся, і ось уже два роки директором. Почав круто, увірвався в напівдзвалене господарство, як танк. Одразу звільнив стільки людей, скільки раніше й за 10 років не звільняли (правда, через три місяці становище стабілізувалося, всі на місці). Себе теж не жалів, навіть власну хату віддавав у заставу за комбікорм. Хоч Іванові довелось працювати у менш вигідних умовах, аніж його попередникові, зроблено багато чого. Продуктивність на рівні «кращих часів», оновлюється порода птиці. Витрати знижено (за пальне втричі, за газ учетверо). Ощадливий Шкурат до осені може жити на власних запасах. «Мирний» має найвищу в районі середню зарплату (166 гривень), і платять її вчасно. Радгосп допомагає школі, дитсадкові, футбольній команді («Юність»-Косівщина — чемпіон району!).

«Мирний» міг би розмахнутися й на більше, але ринок стримує. «Ми вже знаємо, скільки нам треба птиці тримати, щоб не мати збитку. Торік було прибутку 600 тисяч, і од боргів Бог милував. Гадаю, підприємство повинно працювати тільки ефективно. Мені кажуть: збільшуй поголів'я, а там буде видно. А я кажу: ні, збільшуватиму доти, доки мені буде вигідно. Адже наш ринок практично заповнений. А от Узбекистан у нас раніше купував яйця, я б і тепер з ними розраховувався за газ чи нафту, тільки нехай міністри домовляться, бо я сам в Узбекистан не поїду, це ж не Харків!

А що можна зробити на місці — робимо. Приміром, у нас вичерпано ринок кормів, купуємо їх аж у Донецьку чи ще десь. А тим часом багато площ на Сумщині не засіяні, і ми з одним господарством домовилися: даємо їм пальне, техніку, людей — щоб вижити разом.

Без підтримки держави важко, але ось міністр Карасик, спасибі йому, дав нам товарний кредит на півроку. Звісно, краще було б на рік, щоб наші курчата підросли й самі за себе розрахувалися...

Держава нам не заважає, ото хіба ПДВ. Ну, не розумію — для чого він? Щоб зовсім нас загнати, чи як? Дайте мені вижити! У нас усе за нормативами робиться — а грошей все одно не вистачає. Коли я починаю їх ділити, у мене тиск підстрибує...

Мій попередник зробив півтора мільйона боргу, і цей борг чомусь мушу повертати я. У мене сто тисяч курчат, а держава раптом забирає гроші за той борг, і нікому в голову не стрельне, що курчата здохнуть. Ну, навіщо мене повертати на два роки назад, якщо я можу йти далі? Яма та й годі...»

...Досвідченому читачеві, мабуть, знайомий цей тип енергійних, працьовитих і самовідданих нових людей на руїнах старих обставин. Якщо додати до цього колоритний портрет Івана, його влучні слівця, його кремезну спортивну постать, його нестандартні звички («Голодним мене можна часто побачити, а п'яним — ніколи!»), читачеві стане зрозуміло, чому ми симпатизуємо Іванові Шкурату. На жаль, держава чомусь не жалує отаких Іванів. І це настільки вже банальна істина, що ми не стали б ще раз писати про Шкурата, аби раптом не замислились над питанням: а завдяки чому отакі люди ще існують і навіть дечого в цьому житті добиваються? Остання зустріч з нашим героєм підказала й відповідь на це запитання: вони виживають майже виключно завдяки власним моральним принципам. Ця відповідь несподівана, оскільки в нашому світі, здається, ідеалістів більше нема, а вся мораль давно розкрадена й продана.

Виходить, що не вся.

Іван Опанасович, приміром, вважає, що наживатися за рахунок своїх людей — ГРІХ, тим більше, що йому надзвичайно пощастило на найближчих помічників та соратників. «Я їм на першій же нараді сказав: оце, хлопці, я підрахував, що наше хазяйство можна розкрасти рівно за тиждень. На скільки нам вистачить украденого? Ну, на місяць, а далі що? Отож давайте жити так, щоб вистачило надовго. Я їх попередив: якщо будемо красти, то я ж усе одно вкраду найбільше, яка вам з того вигода? Отак і працюємо. Іноді й «латиною» висловлюємось між собою, але працюємо. Я не допускаю варіанта — самому отримувати зарплату, якщо вони не отримають. Ми повинні мати рівні блага, якщо йдемо в одній упряжці...»

— Та ви соціаліст-утопіст, Іване Опанасовичу!

— Нехай і соціаліст, але вважаю, що не маю права людей ображати.

Познайомившись з головним інженером радгоспу Юрієм Ошкадьоровим, головним зоотехніком Віктором Каравашем, заступником директора з комерційних питань Віктором Бабаніним, ми запитали в них: яка вам, справді, вигода від роботи зі Шкуратом? Він і сам не наживається, і вам не дає. Чим вас купив Шкурат?

Ці троє відповіли так:

— Можливо, це звучить високопарно, але у кожної людини є професійне самолюбство. Він довіряє моїй ініціативі, і це для мене дуже багато значить.

— Він не питає, коли ти на роботу прийшов, він питає, чому твоє діло не зроблене, ото й усе.

— А мені з Іваном Опанасовичем просто подобається працювати, бо у нього щодня щось нове...

Ще запитання:

— Ну, от ви втішили своє професійне самолюбство, побачили, що чогось варті — невже після цього не тягне кудись на пристойну зарплату?

— О, до пристойної зарплати нам ще треба дожити! — відповідають вони, даючи зрозуміти, що для них «висока зарплата» пов'язана саме з оцим місцем, а не з якимось іншим.

— Невже у вас тут не крадуть?

— Раніше було і часто, але в нас принцип простий: «До Василя Павловича!» Василь Павлович — це наш кадровик, людина суворих правил, колишній офіцер. (Він подарував їм «Записки» генерала Гудеріана. На нічних чергуваннях всі читають цю книгу й за звичкою підраховують: чи достатньо було Гудеріану солярки та запчастин для походу на Москву?..)

— А є щось, на чому вашого директора можна надурити?

— А навіщо?

— Ну — теоретично хоча б.

— Можна — але на два — три дні, не більше.

— У мене є приказка: можете мене обдурити, але щоб я дізнався про це років через сто! — додає Шкурат. — Раніше було, я ночами не спав, сам про все думав, а тепер знаю, що без мене все буде гаразд, коли хлопці на місці.

— Заради чого ви всі так стараєтесь? Заради самого виробництва?

У відповідь Ошкадьоров урочисто цитує гасло, яке він сам і приклеїв над столом директора: «Закони економіки заперечують отримання високоякісного товару за низькою ціною. Якщо ж це відбувається, то ви мусите бути готові до того, що вас обдурять!»

— Чи не тому ви такі безкорисливі, що вам просто нема чого ділити?

— Було б що ділити! Ми ще не скоро розбагатіємо — до пенсії будемо чужі борги оддавати!

— Іване Опанасовичу, кажуть, ви не дбаєте про директорську солідність, можете автобусом на роботу приїхати.

— Я й на велосипеді зостануся директором! Мені головне, щоб виробництво жило. Іноді в душі просто паніка, бо всього ж не передбачиш. Ось ми взимку підняли продуктивніть і думали — ну, зараз пустимо яйце по 16 копійок, хватанемо грошей, станемо капіталістами! Розрахунки наші були цілком правильні, але хто ж знав, що людям зарплату не дадуть і ніхто у нас нічого не купить?

— А ви б зателефонували — мовляв, Леоніде Даниловичу, скажіть, будь ласка, чи буде затримка зарплати, бо ми не знаємо, почім яйця продавать!

— Та хоч би й той самий Кучма — ну що він зробить, коли отака течія в державі пішла?

...Отак він сказав під кінець розмови. Хоча, можливо, уся справа в тім, що Президентові менше пощастило на хороших помічників, аніж Іванові Опанасовичу.

Віталій ЖЕЖЕРА,
Владислав ЖМУРКОВ.

На фото: Іван Шкурат, Юрій Ошкадьоров, Віктор Бабанін та Віктор Караваш.

Суми — Київ.

Спонсор лотереї-98

Суп та каша — їжа наша

плюс чашечка кави на десерт

***З** ПРОДУКЦІЄЮ Одеського комбінату харчових концентратів вперше ознайомився ще в... армії. Наш старшина не раз казав на коротких привалах:*

— Не знаю, чим би годував вас, якби не Одеський харчокомбінат. А завдяки йому якихось двадцять хвилин — і обід з трьох страв готовий: суп та каша — їжа наша плюс кварта киселю на десерт... Є серед вас одесити? По закінченні служби обов'язково подякуйте харчовикам...

Каюся, своєчасно отого доручення не виконав. Розповідаю про нього аж тепер голові правління АТ «Одесахарчокомбінат» Г. Терзієву.

— Було таке, було, — посміхається Георгій Семенович, — півармії, вважайте, нашою продукцією годували. Жодних тобі проблем: централізовані замовлення й постачання сировини, своєчасна оплата за вироблене. Про якусь там конкуренцію, а тим паче про недобросовісну, й поняття не мали.

Отакий «раптовий» перехід у розмові — не від ностальгії за минулим. В АТ розуміють: ринок є ринок, без конкуренції його не буває. Та коли б усі отак, як на «Одесахарчокомбінаті», ставили над усе високу якість продукції.

В АТ розповідають, як недавно їхньому голові правління довелося навіть виступити в засобах масової інформації: на ринках з'явилося чимало підробок під розчинну каву «Одесахарчокомбінату». Та сама етикетка, та само 100-грамова жерстяна банка, а вміст — ячмінний напій. Довелося підприємству не тільки з роз'ясненнями й спростуваннями виступати, а й припинити випуск кави в 100-грамових банках, перейти на 50-грамові, вжити інших заходів щодо захисту продукції від підробок. Та все ж шкоди, й чималої, іміджу підприємства було завдано.

А імідж виробника за ринкових умов — у цьому в АТ «Одесахарчокомбінат» вже переконалися — дуже багато важить. Й на його зміцнення — шляхом впровадження нових технологій, розширення номенклатури виробів та підвищення їх якості, переходу на сучасну розфасовку й тару, впровадження фірмової торгівлі, налагодження маркетингу — працюють наполегливо й послідовно. Тут не відмовилися від традиційної продукції — широкого набору харчових концентратів. Той, хто хоча б раз увів їх до свого меню, потім, як правило, від них уже не відмовляється: все натуральне, найкращої поживної та смакової якості. В асортименті раз по раз з'являються і привабливі новинки.

Вони, як і традиційні вироби, знайдуть, безсумнівно, свого споживача. Передусім в Україні, де реалізують 95 відсотків продукції комбінату.

Бажаючим тут пропонують оптом, в тому числі дрібним, високоякісну й екологічно безпечну продукцію досить широкого асортименту:

кава — натуральна, обсмажена, в зернах і молота, сорту «арабіка», натуральна розчинна, з цикорієм, цикорій обсмажений, молотий;

прянощі — перець чорний горошком і молотий, перець пахучий, червоний, імбир, кардамон, мускатний горіх, сумішки для виготовлення ковбас;

супи — гречаний, вермішелевий, рисовий, гороховий, з м'ясом, на курячому бульйоні;

каші — гречана, пшенична, ячмінна, дієтичні з харчовими волокнами;

киселі, желе, муси на натуральних фруктових екстрактах: вишневому, малиновому, суничному, виноградному, яблучному;

сумішки для тортів, кексів з використанням тільки натуральної сировини;

напої — кава з молоком, з вершками, кава любительська, какао з молоком, вершками.

Вам уже чогось закортіло? Тоді телефонуйте: (0482) 22-28-65, 22-05-17. Або надсилайте заявки факсом 33-72-33. А краще приїздіть до Одеси на вулицю Бугайовську, 3, де вас гостинно зустрінуть, швидко оформлять будь-яке замовлення.

Про високий імідж виробленої АТ розчинної кави, як уже мовлено, тут особлива турбота. Їй непросто торувати шлях до споживача, адже подібної імпортної продукції нині скрізь хоч греблю гати. Та одесити, в чому можна пересвідчитися на відомому Привозі, імпорт отой здебільшого обминають, вишукують автолавки й лотки саме з кавою «Одесахарчокомбінату».

— І правильно роблять, — коментує спостереження кореспондента головний технолог комбінату Іван Плужников. — Адже каву ми виробляємо тільки з високоякісних зерен, котрі закуповуємо в Індії та інших країнах на спеціалізованих біржах, де третьосортної продукції не буває. А що наша кава не така темна, як імпортна, — то це її перевага, бо смаження зерен застосовуємо тільки оптимальне. Ті ж, що хочуть приховати брак, недоліки сировини, підсмажують її до чорноти. Хіба ж можна таку каву порівнювати з нашою, що має не тільки високі смакові якості, а й лікувально-профілактичні властивості?

Що ж, смак одеської кави мають змогу поцінувати й наші передплатники: її АТ виділило для розіграшу в редакційній лотереї. Гадаємо, той, хто скуштує, залишиться задоволеним. Як не раз висловлювали своє задоволення — і не лише кавою, а й іншою продукцією «Одесахарчокомбінату» — споживачі з різних куточків України.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

У номер

● *Київ*

Торговельники і харчовики – разом

Учора в Києві розпочав роботу Всеукраїнський з'їзд працівників торгівлі та громадського харчування.

Одним з ініціаторів його проведення став Центральний комітет галузевої профспілки. За словами його голови Тетяни Ясько, скликання форуму зумовлене надзвичайною ситуацією, що склалася в торгівлі й громадському харчуванні, які формують чималу частину держбюджету та дають готівку на виплату населенню заробітної плати.

Нині галузь, підкреслила профспілковий лідер, перебуває на межі руйнування. Основні фонди торгівлі спрацьовані на 60—70 відсотків. Через брак коштів припинено відрахування на механізацію трудомістких робіт, нові технології, практично згорнуто прогресивні форми і методи торгівлі, скорочено торговельну мережу, повідомляє ДІНАУ.

● *Вінниця*

Маршрутки істотно вплинули на прибутки

В обласному центрі став дешевший, хоч і ненабагато, проїзд у таксі. Тепер замість 50 копійок за кілометр пасажири сплачують на 10 копійок менше. Тарифи на перевезення пасажирів, за словами директора державного таксопарку Анатолія Ратовського, вдалося знизити насамперед завдяки розвитку мережі маршрутних таксі. Саме маршрутки істотно вплинули на прибутки.

Конкуренція з приватними перевізниками, які мало не витіснили з ринку автопослуг державні «зелені вогники», треба думати, також відіграла не останню роль.

Чудова сімка

Фейлетон

Фракція «Нетутешні» винесла на розгляд сесії законопроект «Про вибори довіреної особи з надзвичайними повноваженнями». Серед народних обранців здійнявся справжній переполох.

Представники болотно-демократичної партії наполягали, щоб нетутешні не пересмикували і конкретизували, що йдеться про вибори звичайних кілерів з благородного сімейства законодавців. «Ну то й нехай, — вигукували з місця прогресисти, — вже давно на часі декому вкоротити віку». Будь-які замахи на життя індивідуумів рішуче відкидали богодухівці, але, зваживши, що ідея багатьом припала до серця, почали присікуватися до процедури. «Люди добрі, зглянеться, де ви бачили, щоб кілеру надавали право депутатської недоторканності простою більшістю голосів?! Фракція Боговгодного Духу наполягає — тільки конституційною більшістю!»

— Дзуськи, — як завжди руба пролунало з крила аграрників-напарників, які одразу зметикували, який шалений попит матимуть довірені особи з надзвичайними повноваженнями. Хоч зараз благословили б такого гицеля за кількома адресами. Але, судячи з переполоху, не менш розраховують на послуги дуже уповноважених і нетутешні, і болотні демократи, і зелені, і богодухівці, попри те, що вони напускають процедурного туману. Недарма за те, щоб підпорядкувати надзвичайників саме депутатському корпусові, проголосували одностайно, тільки двоє заперечили проти того, щоб оплачувати їхню працю залежно від виробітку на основі контрактної системи і лише один — проти механізму виборів.

Вирішили скористатися випробуваною системою: по одній кандидатурі висувають усі політичні фракції, голосування провести в закритому суворому режимі. Переможцями ухвалили вважати першу сімку кандидатів, що набрали більшість голосів. Уже скоро з'ясувалося, що до висунених фракціями кандидатів мають приєднатися 148 самовисуванців, окрилених нагодою попрацювати за сумісництвом. Перед цим для надзвичайників внесли куди слід поправку — сумісництво дозволили як виняток. Перший тур голосування приніс однакову кількість голосів «за» 13 претендентам, і серед них провели повторні вибори. При цьому четверо з чортової дюжини претендентів на цей час уже перебували в реанімаційному відділенні столичної лікарні, бо перестріляли одне одного, відкривши для себе небезпечних конкурентів. Нема лиха без добра: цей прикрий епізод відродив до життя студію імені Довженка, де почали знімати кінобойовик під назвою «Бронежилет для депутата», а також спонукав народних обранців у пожежному порядку таки сформувати комітет з питань боротьби з корупцією та злочинністю. Усе б нічого, якби можна було без проблем поділити сім надзвичайників на кількість парламентських фракцій. Проте поділити обраних щасливчиків, які присягнули законодавцям чесно «перемножати своїх клієнтів на нуль», не було жодної можливості. Встановили відповідні квоти, чергу, тягнули навіть на міжфракційному засіданні сірники. Чудова сімка тим часом провела своє засідання. На ньому з'ясувалося, що в кожного до кінця нинішньої каденції роботи — по самісінькій зав'язку. Доведеться працювати без вихідних і, як хтось висловився, з насолодою.

Сергій ВЛАД.

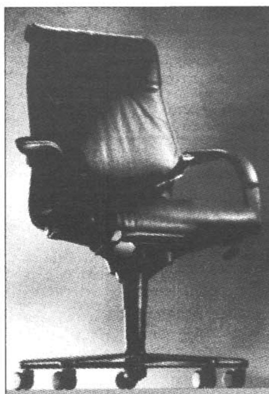

І голова не потрібен...

Податки

Ще на початку року указом Президента було звільнено з посади голову Хмельницької обласної податкової адміністрації. Відтоді так нікого і не призначено на цей пост, хоча претендентів багато і в столиці, і на місці.

І ось майже півроку податківці області працюють «з насолодою». За п'ять місяців приріст податкових надходжень сягнув 10,9 відсотка проти відповідного періоду минулого року. Ще кращі результати у зборі місцевих податків. Традиційно найбагатший ужинок має Хмельницька міська адміністрація, очолювана Петром Гнатюком. Завдяки справній роботі податківців, місцева влада не має боргів із зарплати та пенсій. Як заявив нещодавно міський голова Михайло Чекман, хмельничани ще й допомагають грошима районам області. У нинішньому році помітно посилили роботу також податківці Красилівського, Теофіпольського та Чемеровецького районів.

Виходить так, що коли в адміністрації справні заступники, то й голова не потрібний. Отже, для економії коштів таку високу посаду можна без шкоди справі і скоротити? Ще й приклад іншим структурам показати!

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Сьома вода на польському киселі

На головному продовольчому ринку Житомира впало у вічі, що чимало дрібних підприємців продають один і той же товар: на поліетиленових пакетах красувалися великі літери «Крохмаль картопляний». Українською. Нижче великими літерами номер ГОСТу. Спершу зрадів за вітчизняного виробника, бо ще зовсім недавно цей продукт лежав на ринку з польськими написами на пакетах.

Та радість розвіялася, як тільки під докладною характеристикою продукту, написаною непоганою українською мовою, прочитав адресу підприємства, що його виготовило: Любонь біля Познані. Та це та сама «Мончка земнячана», що давно задавила наших виробників крохмалю! Просто поляки так борються за збут своєї продукції, що й нашу державну мову поважають більше за декого з громадян України...

Можуть сказати: крохмаль — мов той мак, що сім років не родив, та голоду не було. Але заковика в тому, що Житомирщину колись називали «картопляним Донбасом».

— Цього сезону ми працювали тільки десять днів, але продукції досі реалізувати не можемо, бо тепер і за півроку не відвантажуємо стільки, як колись за тиждень: продукція з Польщі та інших країн геть перекрила кисень, — сказав заступник директора Володарсько-Волинського крохмалевого заводу Володимир Котюк. — Нема попиту, то й розраховуватися з господарствами нічим..

Польський крохмаль, привезений аж з-під кордону з Німеччиною у дуже зручній півкілограмовій упаковці коштує одну гривню. А свій рідний, нерозфасований, продають у магазинах по три гривні за кілограм.

Поряд з крохмалем на прилавку — дріжджі з Любліна. І це тоді, як тільки Андрушівський спиртозавод міг би дріжджами всю Житомирщину завалити. Правда, в такій розфасовці, що й підняти важко. А польські дріжджі —мов плавлений сирок.

Взагалі, походивши по базару та по магазинах, мимоволі робиш висновок: в Польщі — ідеальний клімат. Для грибів, наприклад. Бо в якому тільки вигляді їх у нас не продають! Та найбільше спонукають до роздумів свіжі шампіньйони. Якщо є люди, котрі здатні продукт, що так швидко псується, провезти через митницю й реалізувати, то що заважає їм вирощувати ті самі печериці на рідній землі?

Польська тушонка, польські консерви з пташиного м'яса, польські макарони, сири, маргарини, риба, креми, приправи і т. д. і т. п. Навіть хрін польський. Не росте в нас, виходить, хрін. Колись ріс — завдяки постановам ЦК. Тепер не хоче. Та що там хрін. Від плодів торік дерева ламалися. Але відсоток використання потужностей консервних підприємств завмер на цифрі вісім, кілька з них уже банкрути, як і «Житомирплодоовочпром».

А на базарі запропонували купити яблук... Угадали, з Польщі.

Консервні підприємства області встигли все-таки напакувати тару — стоять тепер у сільських магазинах трилітрові банки пелюсток з капусти та жовтих «мічурінських» огірків. Залишок консервованої продукції більший, ніж її виготовлено торік.

А на базарі пропонують «Кетчуп український», виготовлений у Польщі.

Приношу з магазину сметану під назвою «Фермер». Смачна, бо «недалеко» везли — з Естонії, а із заводу, що за три квартали від магазину, чомусь привозили кислу. Але що цей факт порівняно з тим, що три молокозаводи в області вже взагалі не працюють?

Середньорічний темп падіння виробництва харчових продуктів в області — 17 відсотків. Галузь задихається з двох причин — через нестачу обігових коштів і брак ініціативи. Як вони жевріють, видно на прикладі Новограда-Волинського заводу продтоварів: за перший квартал він випустив продукції на 36 тисяч гривень, а збитки — 13 тис. Та хіба тільки тут так? Харчові та переробні підприємства, які ще тримаються на плаву, можна перелічити на пальцях.

А як здорово їм «допомагає» торгівля! Мешканці області скоро й забудуть, що таке безалкогольні напої місцевого виробництва. Бо торговельна націнка на них коливається від 57 до 191 відсотка. А от на кока-колу, дивуються в облхарчопромі, — тільки два з половиною відсотка.

Яка вода — такий і кисіль...

Олексій КАВУН.

Житомир.

Об'єкт оренди — берег річки

Влада Івано-Франківська має намір залучити комерційні структури та приватних підприємців до створення впорядкованих зон відпочинку на берегах річок Бистриці Надвірнянської та Бистриці Солотвинської.

Комунальники міста, які розгорнули ремонт вулиць та впорядкування центральної частини Івано-Франківська, за визнанням в. о. начальника управління комунального господарства міськвиконкому Б. Лучишина, не встигли з підготовкою до літа зон масового відпочинку населення. На їхню пропозицію, до цього на конкурсній основі буде залучено комерційні структури та приватних підприємців, які мають подбати про очищення переданих їм у тимчасове користування ділянок берега річок та про організацію стоянок для автотранспорту, виїзної торгівлі тощо.

Микола ПЕТРИЧУК.

Івано-Франківськ.

«Місце під сонцем» — з молотка

Продано найпрестижніші торговельні точки на набережній Ялти. Біля готелю «Ореанда» це коштувало новому власникові 8,5 тисячі гривень. Решту продано з молотка місць поруч мерія віддала за кілька тисяч.

Віктор ХОМЕНКО.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Автотранспортне підприємство № 12355», створеного в процесі приватизації

1. Відомості про акціонерне товариство

1.1. Код за ЗКПО — 03116849;
відкрите акціонерне товариство «Автотранспорте підприємство № 12355».

1.2. Місцезнаходження: 330084, м. Запоріжжя, вул. Карпенка-Карого, 60.

1.3. Історична довідка

Наказом Міністерства транспорту УРСР від 29.04.86 р. № 91 було перейменовано автоколону 2197 в АТП 22355, а наказом Міністерства транспорту УРСР від 29.12.87 р. № 286 АТП 22355 було перейменовано в АТП 12355.

Розпорядженням Шевченківської райадміністрації від 13.10.95 р. № 272-р зареєстровано Запорізьке державне автотранспорте підприємство 12355.

Відкрите акціонерне товариство «Автотранспортне підприємство № 12355» створено в процесі приватизації Запорізького державного автотранспортного підприємства 12355 згідно із наказом регіонального відділення Фонду державного майна України по Запорізькій області від 24.07.97 р. № 1040.

1.4. Дата реєстрації акціонерного товариства: 28.07.97 р.

1.5. Цілі і предмет діяльності

Метою діяльності підприємства є одержання прибутку від вкладеного акціонерами капіталу шляхом здійснення господарсько-фінансової діяльності в порядку і на умовах, визначених чинним законодавством та статутом товариства, а також забезпечення науково-технічного, соціального розвитку власного виробництва. Предметом діяльності товариства є: автомобільне господарство; транспортно-експедиційні послуги без робіт і послуг, що виконуються на замовлення населення; ремонт вантажних автомобілів і автобусів; ремонт легкових автомобілів; транспортно-експедиційні послуги на замовлення населення; оптова торгівля недержавних організацій, крім споживчої кооперації; інші види діяльності, які не суперечать чинному законодавству України.

Види діяльності, що потребують ліцензування, товариство виконує після одержання ліцензії (сертифіката) на даний тип діяльності з дня реєстрації ліцензії (одержання сертифіката) в державних органах.

1.6. Розмір статутного фонду 573 800 (п'ятсот сімдесят три тисячі вісімсот) гривень.

1.7. Середньоспискова кількість працюючих на 01.01.97 р. — 324 чол., на 01.05.97 р. — 282 чол.

1.8. Дані про керівника: Риженьких Микола Васильович, освіта вища, інженер промислового транспорту, загальний виробничий стаж — 22 роки.

2. Опис діяльності емітента

2.1. Інформація про виробництво (основна діяльність): перевезення вантажів і транспортно-експедиційне обслуговування на 01.01.97 р. — 1 607 800 грн., на 01.07.97 р. — 471 505 грн.; реалізація пари на 01.01.97 р. — 127 500 грн., на 01.07.97 р. — 45 731 грн.

2.2. Характеристика обігових коштів підприємства:

	на 01.01.97 р.	на 01.08.97 р.
Дебіторська заборгованість, гривень	390 000	339 800
Кредиторська заборгованість, гривень	317 000	361 600
Балансовий прибуток, гривень	58 000	—
Балансовий збиток, гривень	—	106 400
Валюта балансу, гривень	2 651 000	3 291 300

3. Дані про емісію акцій

3.1. Рішення органу приватизації про створення товариства.

Наказ про створення відкритого акціонерного товариства «Автотранспортне товариство № 12355» від 24.07.97 р. № 1040.

3.2. Мета використання фінансових ресурсів, вилучених від емісії, — приватизація майна державного підприємства.

3.3. Вид акцій: прості іменні номінальною вартістю 0.257 грн. в кількості 2 295 200 шт. на суму 573 800 грн.

3.3.1. Число серій: одна, порядкові номери акцій — 0000001 до 2235200.

3.4. Порядок розміщення акцій згідно із планом розміщення акцій, розділ 5.

1). Пільговий продаж працівникам підприємства за ПМС: 564 000 шт. акцій на суму 141 000 грн., що становить 24,6% статутного фонду, за грошові кошти: 282 000 шт. на суму 70 500 грн., що становить 12,3%.

2). Громадянам України згідно із ст. 25 Закону України «Про приватизацію державного майна» за ПМС: 308 000 шт. на суму 77 000 грн., що становить 13,4%, за грошові кошти 154 000 шт. на суму 38 500 грн., що становить 6,7%.

3). Керівництву підприємства — за грошові кошти: 114 760 шт. на суму 28 690 грн., що становить 5,0%, за КС — 114 760 шт. на суму 28 690 грн., що становить 5,0% (після прийняття відповідного законодавчого рішення).

4). Продаж акцій на сертифікатному аукціоні за ПМС: 182 000 шт. на суму 45 500 грн., що становить 7,9%.

5). Залишається у державній власності 575680 шт. на суму 143 920 грн., що становить 25,1%.

3.5. Дата початку та припинення відкритого продажу акцій: початок — 01.10.97 р., припинення 01.11.97 р. Дата початку та припинення пільгового продажу акцій: початок — 01.10.97 р., закінчення — 01.12.97 р.

4. Метод обчислення, термін і місце виплати дивідендів

Фонд сплати дивідендів створюється за рахунок чистого прибутку товариства. Розмір планової та нарахованої за квартал суми цього фонду визначається вищим органом товариства. Кошти з фонду сплачуються акціонерами пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Виплата дивідендів здійснюється щорічно до 1 квітня року, що слідує за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням вищого органу товариства. Нарахування та оплата дивідендів на частку акцій, що є в державній власності, проводиться відповідно до законодавства України, чинного на дату їх нарахування.

5. Адреса місця виплати дивідендів: 330084, м. Запоріжжя, вул. Карпенка-Карого, 60. **Телефони: 65-46-42.**

6. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів, термін їх обігу, а також розподіл цінних паперів за видами: раніше емісія не проводилася.

7. Фактори ризику, пов'язані з видом діяльності підприємства: відсутність замовників на перевезення вантажів; повна амортизаційна зношеність великої кількості рухомого складу; відсутність обігових коштів. Попередження ризиків: укладення нових договорів на виконання транспортних послуг, реклама; скористатися новими видами діяльності згідно із статутом.

8. Відомості про торговця цінними паперами: послугами торговців цінними паперами товариство не користується.

Арбитражным судом АР Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждены дела:

1. № 1134-8 о банкротстве МП «Паритет» (334730, Автономная Республика Крым, п. Советский, ул. 50 лет СССР, 37); р/с 000468524 в Советском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324225;

2. № 2642-5 о банкротстве МТП «Союз» (334730, Автономная Республика Крым, п. Советский, ул. Кирова,25); р/с 000468126 в Советском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324225;

3. № 2641-5 о банкротстве фермерского хозяйства «Ялос» (334732, Автономная Республика Крым, Советский район, с. Дмитровка, пер. Школьный,4); р/с 000405309 в Советском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324225.

Цель объявления: выявление кредиторов и возможных санаторов.

ООО «Цветметсервис» объявляет о своем закрытии. Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования по адресу: Артемовск Донецкой области, ул. Кирова, 42, **тел. 6-58-46.**

Інформація *про продаж цілісного майнового комплексу ВАТ «Городищенський цукрорафінадний комбінат»*

Назва об'єкта: відкрите акціонерне товариство «Городищенський цукрорафінадний комбінат» (колишня назва «Маріїнський буряко-цукровий завод», збудований в 1878 р. князем Воронцовим С. М.).

Код за ЄДРПОУ: 00373652.

Адреса: 258530, Черкаська обл., м. Городище, вул. Театральна, 5.

Призначення об'єкта: виробництво та реалізація цукру.

Обсяг продукції — 210—280 т цукру за добу.

Відомості про земельну ділянку: 164,8 га.

Відомості про основні фонди: ТЕЦ, пісочний завод, рафінадний завод, автотранспортний цех, залізничний цех, матеріальні склади, склади ПММ, склади мазуту, підсобне господарство.

Заборгованість станом на 20.11.97 р. (з моменту визнання заводу банкрутом):

кредиторська — 3,5 млн. гривень.

Початкова ціна продажу цілісного майнового комплексу — 5 млн. гривень.

Індивідуально визначене майно: електрообладнання, механічне обладнання, будівельні матеріали, сільськогосподарське обладнання, тара і пакувальні матеріали.

Ознайомитися з об'єктом та отримати більш детальну інформацію про нього можна в робочі дні за адресою: м. Городище, вул. Театральна, 5, Сікун С. С., **тел. (04734) 2-20-57, телефон представника заводу в Києві: (044) 246-37-06.**

Арбітражний суд Кіровоградської області (316022, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) за заявою ТзОВ «Техносервіс» (Полтава) порушив справу № 05-01/663/315 про банкрутство Українсько-Молдовського спільного підприємства у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Лучаферул» (код ЗКПО 23228958).

Юридична адреса: Кіровоград, вул. Карла Маркса, 12.

Розрахунковий рахунок 2600254 (старий р/р 3467523), МФО 323538 в АППБ «Аваль».

Претензії приймають протягом місяця від дня публікації оголошення.

До відома громадськості

Акціонерне товариство закритого типу **«ВАЛЕНТИН»** звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії на території України.

Поштова адреса: 340031, м. Донецьк, вул. Цвіточна, 32-а.

Телефони:
(0622) 37-09-96, 22-13-26;
Телефон-факс:
(0622) 37-06-15.

Правление Открытого акционерного общества «КАРАВАЙ»
сообщает:

общее собрание акционеров состоится 1 августа 1998 года в 12 часов по адресу:

г. Харьков -93, ул. Полтавский шлях, 140

ПОВЕСТКА ДНЯ:

1. Отчет председателя правления по итогам работы за 1 полугодие 1998 года.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Внесение изменений в устав ОАО «Каравай» в соответствии с изменением закона Украины «О хозяйственных обществах», утвержденных Постановлением № 769/97 ВР от 23.12.97 г.
4. рассмотрение мероприятий по демонополизации ОАО «Каравай».
5. Утверждение плана распределения прибыли на 1998 год.
6. О независимом регистраторе.
7. Разное.

Начало регистрации в 10 часов.

Справки по тел. 10-31-16

Правление ОАО «Каравай».

КИЕВРЕММЕХ *реализует:*

Ассенизационные машины КО-503В.
К ним бочки и вакуумные насосы.
Автовышки ГАЗ,ЗИЛ,КРАЗ, КАМАЗ
Автоводовоз (емкость 4,0 м^3 пищевая нержавеющая сталь) на ГАЗ-3307.
Мусоровозы КО-413, КО-431, з/части.
Поливомоечные машины КО-713-01.
Экскаваторы МТЗ. Бульдозеры ДТ-75, Т-170.
Цементовозы ТЦ-13, АЦ-22. Битумовозы БА-21.

Тел: (044) 450-31-81, 452-18-46, 452-68-96

Арбітражний суд Чернівецької області (274010, м. Чернівці, вул. Кобилянської, 14) порушив справу № 4-26-31/6 про банкрутство приватного науково-виробничо-комерційного підприємства «Розвиток-М» (юридична адреса: м. Чернівці, вул. Котляревського, 7/8; р/р 468694 в ДАКБ «Укрсоцбанк», МФО 356011, код за ЄДРПОУ 22841547).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/405-12/33 про визнання банкрутом СП «Самбірська міжрайонна торгова база» (292610, Львівська обл., Самбір, вул. Клинівка, 2; і. к. 01759365, р/р 260003014 у Самбірському відділенні Ощадбанку України № 6310, МФО 385253).

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд г. Киева (г. Киев, ул. Б. Хмельницкого, 44-В) возбудил дело № 18/88 от 21.04.98 г. о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «САТ» (г. Киев, ул. Константиновская, 73, р/с 1467779 в Оболонском филиале АО «Укринбанк» г. Киева, МФО 322993, код 23158511).

Просим кредиторов обращаться в Арбитражный суд г. Киева.

До уваги акціонерів ВАТ «Універсам № 20»

Доповнення до порядку денного загальних зборів акціонерів ВАТ «Універсам № 20», які відбудуться 29 червня 1998 року:

1. Затвердження угод.

Довідки за телефоном (044) 434-89-55.

ООО «Паритет» сообщает о своей ликвидации.

Претензии принимаются в двухмесячный срок по адресу: Донецк, ул. Горького, 146.

У номер

● *Київ*

Потерпілим від смерчу надають допомогу

500 тис. грн. надасть Кабінет міністрів України для ліквідації наслідків смерчу в Корецькому районі Рівненської області, повідомили кореспондентові агентства «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Рівненської обласної держадміністрації.

Сюди почала надходити допомога із сусідніх областей. Про своє рішення надати гуманітарну допомогу потерпілим повідомили в посольстві США. По лінії Торгово-промислової палати в зону стихійного лиха буде спрямовано гуманітарну допомогу з Данії.

● *Запоріжжя*

У місті — добре, біля моря — краще

Другий рік поспіль великою популярністю в Хортицькому районі Запоріжжя користуються літні оздоровчі майданчики у школах. Нині їх відкрито одинадцять. Тут подбали не лише про змістовний відпочинок та оздоровлення дітей, а й організували триразове харчування. В обласному центрі вже відкрито й 18 пришкільних таборів для учнів молодших класів.

А тим часом, на самісінькому березі Азовського моря, поруч з селом Новокостянтинівка Приазовського району відкрито першу чергу бази відпочинку «Металург» металургійного комбінату «Запоріжсталь». Після повного завершення будівництва тут відпочиватиме по 750 «запоріжсталівців» за зміну.

● *Луцьк*

Згадали і про дітей шахтарів

Голова Волинської облдержадміністрації Борис Климчук підписав розпорядження, яким обласному територіальному комітетові профспілки працівників вугільної промисловості з позабюджетного фонду обласної ради для оздоровлення дітей шахтарів Волині виділено 6 тисяч гривень.

● *Суми*

Упорядковано платежі

В обласному центрі впорядковано збір коштів за споживання води, тепла, електроенергії. Тепер мешканці міста платитимуть не ЖЕКам, а ЗАТ «Сумиплатежі». Ця організація безпосередньо ділитиме надходження між «Водоканалом», теплоенергетиками та ін.

Колектив апарату Верховної Ради України висловлює глибокі співчуття завідуючому сектором прес-служби Секретаріату Верховної Ради України А. Романенку у зв'язку з тяжкою втратою — трагічною загибеллю його сина

Дмитра Анатолійовича.

Інвестиції — в кислоту

Співробітництво

Керівництво ВАТ «Сумихімпром» та представники американської та японської фірм «Монсанто» та «Міці» уклали контракт про спорудження підприємства з виробництва сірчаної кислоти та електроенергії. Екологічно безпечне виробництво матиме безвідходну технологію, буде майже повністю автоматизоване. Потужність заводу — 1500—2000 тонн продукту за добу та повне забезпечення «Хімпрому» електроенергією. Фахівці вважають, що затрати на реалізацію проекту окупляться через 3—4 роки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Суми.

Атомний ремонт за 70 днів

На першому енергоблоці Південно-Української АЕС (Миколаївська область) розпочато плановий ремонт. А це додаткові витрати, в той час як у травні розрахунки за електроенергію, надану станцією, скоротилися майже вдвічі.

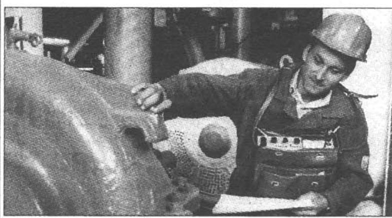

Нині стабільно працюють 2-й та 3-й енергоблоки. На заміну палива, ремонт турбіни, ревізію всіх систем і механізмів відведено 70 днів, щоб встигнути до осінніх холодів, коли витрати енергії збільшуються.

На знімку: Семен Гавенко перевіряє насосні агрегати.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Реконструкції

«Миргородська» в новому вбранні

У ВАТ «Миргородський завод мінеральних вод» відбулося урочисте відкриття другої технологічної лінії з розливу води у півлітрові та півторалітрові поліетиленові пляшки, так звану пет-тару. Завдяки першій такій лінії, що працює вже 2,5 року, вдалося вдвічі збільшити випуск продукції, яка має стабільний попит на внутрішньому і міжнародному ринках. Достатньо зазначити, що тільки за останній час реалізація «Миргородської», яка має власну рекламну марку «Смак життя», зросла майже на 40 відсотків. Щомісяця підприємство розливає понад 12 млн. півторалітрових пляшок. Введення в дію нової технологічної лінії, яку поставила німецька фірма Ка ХаеС, дасть можливість подвоїти виготовлення мінеральної води, а також освоїти випуск широкого асортименту безалкогольних напоїв.

Нині ВАТ «Миргородський завод мінвод» — одне з небагатьох підприємств в регіоні, що працює у три зміни і дає стабільні надходження до бюджету.

Віктор КОЗОРІЗ.

Полтавська область.

«ВЕСНА» ВІДРОДИЛАСЯ

Досвід

У Дніпропетровську збіглися у часі дві події: за участю французьких економістів відбувся семінар з питань реструктуризації промислових підприємств, і саме в цей час тут влаштував чергову зустріч традиційний клуб директорів України, створений кілька років тому під егідою академічного Інституту економіки промисловості. Зібралися директори із суто практичних міркувань: ознайомитися з досвідом реструктуризації дніпропетровського товариства «Концерн «Весна». То чом було не провести бодай одне спільне засідання цих двох акцій?

А воно дало багатьом його учасникам привід дивуватися: чомусь ми вже надто часто вислуховуємо елементарні, майже примітивні лекції численних іноземних повчальників, хоча насправді і самі освічені, винахідливі та не в тім'я биті. Приклад вдалої структурної перебудови колишнього радіозаводу, а тепер концерну «Весна», про який розповів його генеральний директор Микола Максимов, переконливо свідчить, що й ми спроможні дати собі раду. Достатньо лише виявити кмітливість, відповідальність та зацікавленість.

Колишній радіозавод у Дніпропетровську належав до найбільших зорієнтованих на випуск сучасної техніки для військових потреб. Але саме ця обставина зводила нанівець можливості підприємства в нових ринкових умовах. Завод міг зникнути, як і багато подібних. Тільки завдяки вчасно розпочатій реструктуризації підприємство зуміло вистояти. Нинішній концерн «Весна» — це 73 юридично самостійних підприємства та близько 150 виробничо-комерційних фірм, розташованих на його площах.

Концерн уже налагодив випуск перших телевізорів, що їх було розроблено спільно з корейськими колегами. Разом з фахівцями Німеччини та Англії виготовляє підприємство і спеціалізовані пристрої охорони та сигналізації, які теж не поступаються перед європейськими аналогами. А вже за участю кількох американських фірм розгорнув складання силових засобів зв'язку. Незабаром спільно з провідними фірмами світу «Весна» виготовлятиме складну побутову техніку. Передусім відеомагнітофони, комп'ютери, мікрохвильові печі, холодильники.

На думку членів клубу директорів підприємств України, концерн «Весна» подав добрий приклад того, як треба розпоряджатися власним унікальним виробничим потенціалом.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Бразильський карнавал у Нанті

Спорт

Футбол. Чемпіонат світу. Франція. **Група А.** Бордо. **Шотландія — Норвегія. 1:1.** 0:1 Х. Фло, 46, 1:1 Берлі, 66.

Нант. Бразилія — Марокко. 3:0. 1:0 Роналдо, 9, 2:0 Рівалдо, 45, 3:0 Бебето, 50.

	В	Н	П	М	О
Бразилія	2	0	0	5-1	6
Норвегія	0	2	0	3-3	2
Шотландія	0	1	1	2-3	1
Марокко	0	1	1	2-5	1

Чотириразові чемпіони світу влаштували футбольний карнавал на полі стадіону в Нанті. Ця перемога принесла їм дострокову перепустку в наступне коло чемпіонату.

«Карпати» — з «бронзою», «Чорноморець» — на дні...

Чемпіонат країни. Вища ліга. 30-й тур. «Динамо» — «Торпедо». 3:0. 1 000. В. Маковський, 18, Ребров, 33,76. На 25-й хв. Ребров не реалізував пенальті. **«Шахтар» — «Металург» М. 2:2.** 3 000. Кривенцов, 50, 52 — Колесник, 12, Пушкуца, 39. **«Карпати» — «Дніпро». 0:0**. 23 000. **«Кривбас» — «Ворскла». 3:2.** 7 000. Сімаков, 9, Мороз, 49, Гащин, 53 — Хомин, 39, 52. **«Чорноморець» — «Металург» Д. 2:1**. 800. Щекотилін, 8, Гусейнов, 18 — Король, 41. **«Таврія» — «Нива». 2:0.** 6 200. Митрофанов, 44, Гайдаш, 65. **«Металург» Зп — «Зірка». 4:2.** 2 000. Акопян, 40, Громов, 60, 81, Полтавець, 65 — Мартинов, 48, 67. **ЦСКА — «Прикарпаття». 0:1**. 2 000. Ларін, 55.

	В	Н	П	М	О
ДИНАМО	23	3	3	70-14	72
ШАХТАР	20	7	3	61-25	67
КАРПАТИ	16	9	5	36-20	57
Дніпро	17	4	9	47-27	55
Ворскла	15	4	11	41-46	49
Нива	12	4	14	37-39	40
Кривбас	10	9	11	34-33	39
Металург Д	10	7	12	27-27	37
Металург Зп	10	7	13	40-44	37
Зірка	9	6	15	27-48	33
ЦСКА	9	6	15	30-35	33
Металург М	8	9	13	27-48	33
Таврія	8	9	13	35-41	33
Прикарпаття	8	9	13	33-41	33
Чорноморець	8	8	14	31-39	32
Торпедо	2	7	21	20-69	13

Отже, вітаємо «Карпати» з першим у їх історії комплектом нагород національного чемпіонату! Вищу лігу залишають «Чорноморець» і «Торпедо». На їхні місця у вищому класі прийдуть СК «Миколаїв» і «Металіст» (Харків).

***

Першість країни. Перша ліга. 41-й тур. «Явір» — ФК «Львів». 3:0. 5 000. Осадчий, 8, Столяров, 41, Завгородній, 80. **«Нафтовик» — «Верховина». 3:1.** 1 500. Захаров, 32, Охріменко, 62, Толстов, 81 — Дідик, 40. **«Буковина» — «Металіст». 1:0**. 1 500. Мигалатюк, 24. На 53-й хв. Білоус («Буковина») не реалізував пенальті. **«Волинь» — «Хімік».** +:- (неявка гостей). **«Металург» — ЦСКА-2. 2:1.** 1 100. Сендель, 36, з пенальті, Мирний, 48 — Ольхович, 72. **«Десна» — «Зоря».** 2:0. 1 500. Овчаренко, 35, Головатий, 53. **«Динамо-2» — «Авангард-Індустрія». 8:0**. 100. Слюсар, 17, М. Маковський, 21, 27, Саутін, 22, Сосновський, 31, Венглинський, 46, Несмачний, 47, Косирін, 68. На 65-й хв. Косирін не реалізував пенальті. **«Полісся» — «Кремінь». 1:3.** 1 000. Кашинський, 55 — Шарій, 10, 88, Продан, 44. **«Нива» — «Поліграфтехніка». 0:2**. 2 500. Миколаєнко, 7, Федірко, 78. На 90-й хв. Фінкель («Нива») не реалізував пенальті. **СК «Миколаїв» — ФК «Черкаси». 1:3.** 12 000. Ібрагімов, 40 — Агарін, 41, Грицай, 56, Романенко, 82.

Лідирують: СК «Миколаїв» — 92 очки, «Динамо-2» — 87, «Металіст» — 82, «Сталь» — 71.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс—224-72-54;
відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311114.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0